

la veu de Benicarló

de Benicarló

El declivi del Centre Històric

Els comerciants del centre històric de Benicarló han demanat a l'equip de govern que revitalitze la zona

“PRIMOS”: UN ALTRE ÉXIT DEL TEATRE A BENICARLÓ

El declivi del Centre Històric

Els comerciants del centre històric de Benicarló han demanat a l'equip de govern que revitalitze la zona

text REDACCIÓ

Cinquanta-sis empresaris que treballen en l'àrea de vianants van remetre un escrit al consistori en el qual van sol·licitar l'adopció de diferents mesures que permeten que l'àrea més emblemàtica del municipi no segueixca degradant-se com succeeix en l'actualitat. Així, van demanar entre uns altres que la zona comercial siga objecte d'actuacions concretes i mesures de revitalització de les accions municipals. Una d'elles era la millora de les façanes mitjançant la desaparició dels nombrosos cables de diferents empreses que les enlletgeixen. A més, van demanar en una reunió mantinguda amb representants de l'equip de govern que augmentaren les mesures de seguretat en la zona per als vianants. Pedro García, portaveu de l'equip de govern, ha explicat que "la Brigada d'Obres i Serveis s'ha encarregat d'eliminar els cables de les façanes, mentre que la Unitat Canina de la Policia Municipal ha augmentat la seua presència per la zona".

Per a Xaro Miralles, portaveu del grup municipal socialista, les mesures no són suficients. "Els comerciants del centre històric tenen problemes concrets, la carta la signen 56 comerços del centre de la població", va explicar en el passat ple municipal. Miralles va recordar que els comerciants van presentar a l'equip de govern "un projecte sòlid i implantació d'una zona comercial perquè el centre històric cada vegada està més deteriorat. Vostès es van limitar a fer una zona de vianants al centre i ací es va acabar la història. No hi ha un pla per a rehabilitar-lo. Cada vegada hi ha menys tendes, els comerciants volen que vostès es posen les piles. Amagar els cables i que de tant en tant passe el gos no és solució". En aquest sentit, la portaveu socialista va recordar que "hi ha edificis propietat de l'ajuntament que estan incomplint totes les normatives, amb façanes brutes per exemple i que estan donant mala imatge".

ve de la pàgina anterior

L'APARCAMENT SOTERRET

En la mateixa sessió plenària es va preguntar a l'equip de govern sobre les seues intencions d'obrir l'aparcament subterrani de la plaça Mosén Tomás, acabat fa més de dos anys i tancat al públic encara per falta de subministrament elèctric. José María Serrano, regidor de Contractació, va anunciar que "ja té llum i s'ha iniciat l'expedient de contractació per a la seua gestió. Jo calculo que abans de final d'any estarà adjudicat i es podrà obrir al públic". Joan Manel Ferrer, portaveu de Compromís, va sol·licitar a l'edil que "quan ho òbriga ho faça de manera legal, amb tots els permisos". En aqueix sentit, li va recordar que el primer requisit que marca la llei és "que l'obra estiga recepcionada", condició que no es compleix en l'actualitat.

MODIFICACIÓ ORDENANÇA ACÚSTICA

El Ple de l'ajuntament de Benicarló ha aprovat la modificació de l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica per a minimitzar al màxim les molèsties ocasionades pels treballs en la via pública. A partir de la seua entrada en vigor, durant el mes d'agost es prohibeix qualsevol tipus d'obra que cause molèsties als veïns. A més, el consistori prohibeix els treballs que puguen causar sorolls a l'exterior del recinte de l'obra, en zona residencial, en horari nocturn (des de les 22 hores a les 8 hores) i els dissabtes des de les 13 hores i els diumenges i

festius durant tot el dia. Un dels aspectes més importants de la modificació és que s'estableixen els treballs que quedaran prohibits durant el mes d'agost, com per exemple moviments de terres, encofrats, fer fonaments, enderrocaments, instal·lació de bastides o grues i treballs que requerisquen llicència d'obra major. També queda palesa en la modificació, la prohibició de portar a terme qualsevol tipus d'obra que produïska molèsties greus als veïns o que transmeta emissions acústiques perceptibles. D'aquesta manera, l'Ajuntament pretén limitar al màxim les molèsties que suposen per als veïns les obres que s'executen sobretot durant els mesos d'estiu.

LA UNIVERSITAT POPULAR

Joan Manel Ferrer, portaveu de Compromís, preguntava durant el ple "per quin motiu encara no s'ha contractat a l'empresa que durà la Universitat Popular?". L'edil es referia al canvi de titularitat en la gestió del servei públic, que ara i per motius legals ha d'assumir una empresa privada. El consistori, a hores d'ara, encara no ha contractat la gestió. De fet, altra de les preguntes va ser que "s'està matriculant a la gent si no se sap encara quant ens costarà. Amb quin criteri s'està fent?". L'última qüestió que Ferrer plantejava sobre aquest tema era que "s'ha tingut en compte si els monitors, que són del poble, cobraran el mateix que quan ho duia l'ajuntament?". Les últimes notícies parlen d'un descens considerable dels sous, atenent que a les empreses convidades se'ls ha advertit que l'adjudicació es farà a qui presente el preu més baix.

Visita al Vinalab de l'alumnat de l'IES Joan Coromines de Benicarló

text IES COROMINES

El dimecres 29 d'octubre, l'alumnat de 4t d'ESO de l'IES Joan Coromines va visitar Vinalab, el centre ubicat a Vinaròs on l'UJI ofereix una sèrie de tallers sota el títol "Connecta amb la ciència".

Dividits en grups van participar en diverses activitats relacionades amb diferents àmbits científics. Guiats per professors de diverses especialitats, van comprovar com les matemàtiques són presents fins i tot en l'àmbit cinematogràfic, i com aquest pensament matemàtic és ben útil a l'hora de resoldre enigmes; ells mateixos van participar en una mena de concurs per resoldre'n uns quants, seleccionats entre algunes sèries i pel·lícules conegudes. També van poder veure quins

camins segueixen els residus que generem i com són classificats en les plantes de reciclatge; vestits amb bates, guants i mascaretes de protecció van classificar diferents residus per tal de facilitar el seu reciclatge i van prendre consciència de la necessitat d'un consum responsable. Un altre taller els va oferir la possibilitat de conèixer nous materials aplicables a la tecnologia actual. Finalment, dins el camp de la biologia i guiats per un especialista en la matèria, van participar en un experiment que els va permetre comprovar la quantitat d'oxigen que les plantes reben a través de les arrels i de les fulles. L'experiència va resultar altament positiva, especialment perquè els va permetre comprovar que els conceptes científics que estudien de manera teòrica en els llibres tenen també una aplicació pràctica. Qui sap si en un futur alguns d'ells es decanten per alguna d'aquestes especialitats.

Benicarló forma cuidadors no professionals de persones dependents discapacitades

text REDACCI

L'Ajuntament ha organitzat un Curs de cuidadors no professionals de persones en situació de dependència adreçat específicament a cuidadors de persones amb discapacitat intel·lectual. El curs s'impartirà del 18 de novembre al 5 de desembre i comptarà amb la col·laboració de 15 professionals.

La Regidoria de Benestar Social, a través del Servei d'Atenció a la Dependència (SAD), ha organitzat una segona edició del curs destinat a cuidadors no professionals de persones en situació de dependència per tal d'afavorir la formació de les persones que s'encarreguen diàriament de la cura de persones dependents que, per no tenir una formació específica en aquest camp, necessiten el suport i l'ajuda dels professionals. Enguany, el curs va adreçat a cuidadors de persones amb discapacitat intel·lectual i tindrà lloc del 18 de novembre al 5 de desembre.

Per a poder optar al curs, les persones en situació de dependència han de ser perceptores de la prestació econòmica per cures des de l'entorn familiar o han d'estar pendents de rebre-la.

Els encarregats d'impartir les diferents matèries del curs seran professionals del propi departament de Benestar Social, professionals de l'OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats), professionals de centres específics i d'associacions adreçades a persones amb discapacitat. En total, seran 15 els professionals que passaran per l'aula i que compartiran, durant tres setmanes, els seus coneixements amb els cuidadors no professionals.

L'Ajuntament de Benicarló té intenció de donar continuïtat a aquest tipus de cursos de formació i poder oferir cada any una tipologia de curs diferent, de manera que encara que inicialment es tracte de cursos amb inscripcions tancades, en el futur es pugui donar cabuda a més persones interessades.

Per a més informació, podeu posar-vos en contacte amb el Centre Social Municipal La Farola.

Compromís demana l'adaptació per a persones amb mobilitat reduïda del Camp Municipal de futbol "Àngel Alonso" de Benicarló

text COMPROMÍS

El grup municipal de Compromís a Benicarló demana que el camp de futbol municipal Àngel Alonso s'adapte per al seu accés a persones amb mobilitat reduïda.

La secretaria local de Compromís, Marta Escudero, ha comentat que "un grup de persones amb mobilitat reduïda s'ha posat en contacte amb nosaltres per posar-nos al dia de les deficiències que tenen les instal·lacions del camp de futbol municipal". Així, Escudero ha denunciat que al municipal "l'únic accés a la tribuna és mitjançant escales, el que tanca la porta directament a les persones amb problemes de mobilitat. Però no només és l'accés a la graderia" continua dient "l'amplària dels passadissos és molt reduïda, amb escalons i no rampes per accedir als diferents nivells, no hi ha banys adaptats, ni cap zona en tot el camp reservada per a ells, incomplint d'aquesta manera totes les normatives actuals en matèria d'accessibilitat a aquest tipus d'espais" assenyala.

Escudero ha anunciat també que el seu grup demanarà a l'equip de govern del Partit Popular que "es delimiten zones d'aparcament dins i fora per a discapacitats, en compliment també de les normatives al respecte".

A més, aquesta dificultat d'accedir a l'Àngel Alonso "suposa una clara discriminació vers aquestes persones, que tenen els mateixos drets que la resta de ciutadans de gaudir dels partits de futbol que es disputen cada setmana, tant del CD Benicarló com de tots els equips de les categories inferiors".

La secretaria local de Compromís ha lamentat també la mala imatge que dona el camp de futbol de cara a la gent que ve de fora "esta deixadesa de l'ajuntament a l'hora d'adaptar per a persones amb mobilitat reduïda el nostre camp de futbol es tradueix també en una mala imatge que Benicarló està donant de cara a l'exterior. Recordem que al camp de futbol es juguen totes les setmanes una gran quantitat de partits, de manera que solen vindre molts aficionats i familiars dels jugadors al camp, trobant-se amb aquest problema de falta

d'adaptabilitat i de places d'aparcament per a ells".

Segons Marta Escudero: "és inacceptable que l'Ajuntament no tinga adaptats la totalitat els espais públics de Benicarló, mentre s'està demanant a particulars que els seus comerços i locals acomplisquen la normativa valenciana de mobilitat per obtenir la llicència d'apertura. El consistori ha de començar per donar exemple als ciutadans, aplicant el Pla d'Accessibilitat recentment presentat a tots els edificis, instal·lacions i serveis públics".

Escudero ha conclòs denunciant que "sense uns accessos adequats, les persones amb mobilitat reduïda són simplement excloses d'esdeveniments esportius i socials com ara el futbol, impedit la seua integració dins la vida social benicarlanda. Per tant demanem a l'equip de govern que actue de manera immediata per tal de solucionar aquesta situació".

MANOLO RICO, CARXOFA D'OR

text REDACCI

Benicarló inicia els preparatius de la 22 edició de la Festa de la Carxofa donant a conèixer el nom de qui rebrà el màxim guardó de la celebració.

Enguany, com va assenyalar l'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, "hem volgut que torne a quedar-se a casa, en reconeixement al treball de la gent de Benicarló". el guardonat enguany serà l'afamat restaurador Manolo Rico, propietari d'un dels establiments més coneguts del municipi i impulsor de la festa, en la qual ha estat col·laborant des del primer dia. "Sempre implicat amb la festa, i en promocions per diferents fires, en les quals sempre s'ha brindat a fer shows cooking, com és el cas de FITUR", va recordar el primer edil. L'any passat el màxim guardó, destinat a qui més promoció ha fet de la reina del camp benicarlando, el va rebre la coneguda Maribel Masterchef i enguany "al representant de tot Benicarló, de l'esforç perquè aquest premi es quede a casa com a reconeixement". La 22a edició de la Festa serà la

primera després del reconeixement com Festa d'Interès Turístic Autonòmic. Manuel Rico rebrà la Carxofa d'Or el pròxim 23 de gener durant el tradicional Sopar de Gal·la de la Festa de la Carxofa. Però els festejos s'iniciaran el 9 de gener amb l'inici de les jornades del pinxo en bars i cafeteries de la localitat. Els dies 23, 24 i 25 de gener se celebraran els actes centrals, amb la Torrà Popular i la demostració Gastronòmica. Del 25 de gener al 1 de març tindran lloc les Jornades Gastronòmiques en els restaurants de la ciutat. L'anunci de la festa d'enguany coincideix amb l'arrencada de la campanya de recol·lecció del preuat fruit que, de moment "és molt fluixa, està entrant encara poca carxofa als magatzems de distribució". El president del Consell Regulador de la DO, Jorge Llorach, va recordar que "la carxofa necessita del fred per a estrènyer-se i que la planta comence a produir fruits de qualitat", circumstància que enguany encara no s'ha produït. "Esperem que en els pròxims dies canvie el temps i les nostres carxofes comencen a ser de qualitat i enm tinguem també molta quantitat".

twitter:
@Elstafaners

mail:
veubenicarlo@gmail.com

BREUS

text NAT LIA SANZ

foto VICENT FERRER

Marihuana

La Guàrdia Civil ha detingut el dia 25 a un home, veí de Benicarló, com suposat autor d'un delictes contra la salut pública. L'actuació de la Guàrdia Civil es va iniciar quan els agents es trobaven prestant servei de Seguretat Ciutadana per la CV-135 del terme municipal de Benicarló, observant a un conductor infringint el Reglament General de Circulació al ser sorprès utilitzant el telèfon mòbil mentre conduïa. Seguidament els agents van procedir a donar l'alt al vehicle, fent cas omís als senyals i esquivant l'acció policial en reiterades ocasions. Finalment després d'aconseguir donar abast al turisme, els guàrdies civils van identificar al conductor i després de realitzar un registre en l'interior del mateix, van trobar en el maleter 10 paquets de cogolls de marihuana perfectament etiquetades amb diferents varietats d'aquesta planta que després del seu pesatge va donar un pes de 1.100 grams. Per aquest motiu es va procedir a la detenció d'un baró de 35 anys d'edat i nacionalitat espanyola, com suposat autor d'un delictes contra la salut pública. El detingut en unió de les diligències instruïdes, va passar a disposició del Jutjat d'Instrucció nº 5 de Vinaròs. L'actuació ha estat realitzada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

Violència de gènere

Un veí de Benicarló va resultar detingut el dilluns a la tarda després de protagonitzar un nou episodi de violència de gènere, ja que presumptament va intentar atacar empunyant una destrala a la seua ex companya sentimental quan es trobaven en un domicili situat en el passeig José Febrer i Soriano, segons van confirmar fonts de la Policia Local. Els fets van succeir al voltant de les 17.00 hores, quan la víctima va realitzar una trucada telefònica al nombre únic d'assistència al ciutadà davant qualsevol tipus d'emergència, el 112. Després de prendre les dades de l'afectada, els operadors van traslladar la informació a les forces i cossos de seguretat, pel que van ser mobilitzats immediatament tant agents de la Guàrdia Civil com de la Policia Local de Benicarló, les patrulles es van dirigir cap al lloc ràpidament. Una vegada van arribar fins a l'edifici del passeig José Febrer i Soriano van localitzar a la dona, que es trobava en l'habitatge molt nerviosa, però sense cap lesió. Aquesta els va narrar el succeït i els va indicar que el presumpte agressor acabava de fugir pel carrer al percatarse que ella havia demanat auxili per telèfon a la policia.

Sant Gregori

L'ermita de Sant Gregori de Benicarló ja compta amb uns lavabos renovats i adaptats a la normativa d'accessibilitat. La inversió de 25.000 euros se sumarà als 197.700 euros que suposaran les obres de reurbanització del camí de Sant Gregori, que començaran dilluns que ve 10 de novembre. La reurbanització de l'accés principal a l'ermita arribarà a a tot el camí, des de les instal·lacions de la Guàrdia Civil fins a l'ermita. El projecte inclou la retirada de l'arbrat en tot el tram així com la construcció d'una plataforma d'asfaltat de 6 metres d'amplària. Paral·lelament, s'habilitaran dos passadissos laterals d'asfalt, a la mateixa altura que la calçada, amb una amplària de 1,50 metres cadascun, per a vianants i bicicletes.

Concurs del Cartell de la Festa de la Carxofa

La Regidoria d'Agricultura ha publicat les bases del XVI Concurs del cartell anunciador de la Festa de la Carxofa 2015, que canvia la tècnica lliure per la fotografia. El termini de presentació de propostes finalitza el 28 de novembre. Després d'uns anys amb cartells fets per encàrrec, la Regidoria d'Agricultura ha decidit recuperar el Concurs del Cartell Anunciador de la Festa de la Carxofa i donar-li així un caràcter més participatiu a l'elecció de la imatge oficial de la Festa de la Carxofa. El nou concurs canvia la tècnica lliure dels primers anys i la substitueix per la fotografia i estableix un únic premi de 300 euros. El tema obligatori és la Carxofa de Benicarló, inclosa la inscripció amb la llegenda «XXII Festa de la Carxofa de Benicarló 2015». Les fotografies que es presenten al concurs hauran de ser inèdites i s'admetran tant en color com en blanc i negre, amb qualsevol tècnica fotogràfica. El jurat estarà format per representants de l'Ajuntament, del Consell Regulador de la Denominació d'Origen "Carxofa de Benicarló", del Consell Agrari Municipal i dos representants de l'àmbit professional fotogràfic i de la restauració.

Ningú no en té la culpa

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Pot sonar pedant, però cada vegada em resulta més gratificant veure pel·lícules clàssiques. I sorprenent: sovint hi troben interpel·lacions que ens sobten per agosarades, tant o més avançades que en films actuals. Potser no m'hauria de sorprendre, justament per això tenen l'aurèola de clàssics, segurament parteixo del prejudici tan generalitzat que les pel·lícules antigues i en blanc i negre no ens poden dir ja res. Res més lluny de la realitat.

Fa uns dies vaig veure *Els raïms de la ira*, de John Ford, protagonitzada per Henry Fonda, i basada en una novel·la de John Steinbeck. Crec que no l'havia vista mai, i si ho havia fet fa anys, no ho recordo. És una obra d'una cruesa insospitada, que retrata la misèria d'una família d'Oklahoma que es veu obligada, en quedar sense terres, a emigrar a Califòrnia. S'hi mostra clarament el drama de molta població nord-americana durant els anys de la Gran Depressió, que em recordava el de tants immigrants que avui en dia travessen també continents darrere de grans promeses de prosperitat que després es mostren estèrils. Però els emigrats ja no poden tornar enrere. La càrrega social del film és potentíssima.

Hi ha un diàleg, a l'inici de la pel·lícula, que m'ha cridat particularment l'atenció, i que vull reproduir ací. Un home anuncia a una família de grangers que han d'abandonar les seues terres:

"- Jo no puc fer res, només compleixo ordres. Em van enviar a dir-vos que esteu desnonats.

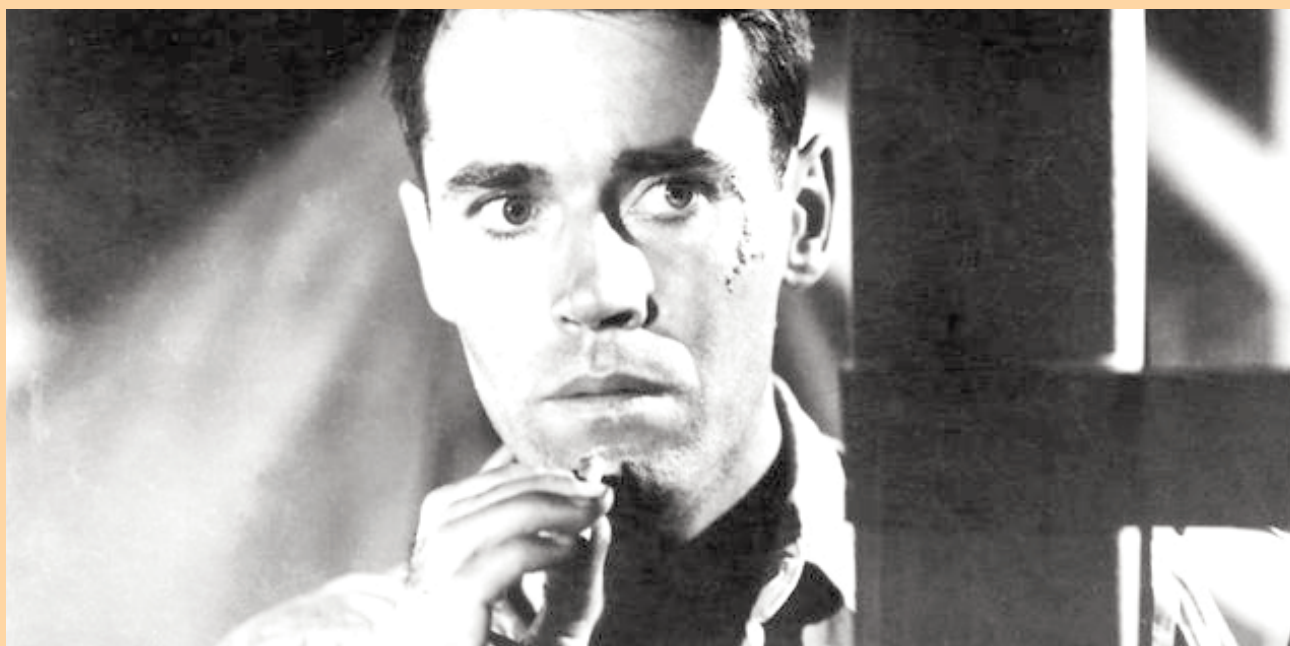
- Vol dir que em fan fora de la meua terra?

- No cal enfadar-se amb mi. Jo no en tinc la culpa.

- Doncs qui la té?
- Ja saps que l'amo de la terra és la companyia Showny Land.
- I qui és la companyia Showny Land?
- No és ningú. És una companyia.
- Però tenen un president. Tindran algú que sàpiga per a què serveix un rifle, veritat?
- Però fill, ells no tenen la culpa. El banc els diu el que han de fer.
- Molt bé. On està el banc?
- A Tulsa, però no resoldràs res. Allà només hi ha l'apoderat, i el pobre només tracta de complir les ordres de Nova York.
- Aleshores, a qui matem?
- La veritat, no ho sé. Si ho sabés, t'ho diria. Jo no sé qui és el culpable."

L'actualitat del fragment em sembla escruixidora. Ningú és culpable de les desgràcies que acaben caient sobre els esglaons més baixos de la societat. Tot queda amagat darrere d'un entramat de societats que no fan més que complir la llei. Ningú veu el rostre dels que pateixen, que acaben sent només una estadística, un detall en els nombres de les grans empreses. Ningú té la culpa de res. Fins i tot els directors de banc, avui dia, diuen que cobraven d'unes targetes el funcionament de les quals desconeixien. L'estructura econòmica està muntada per a evitar el sentiment de responsabilitat dels membres que la componen.

Tots som innocents, ens podem desentendre del mal funcionament de les coses. Sempre és culpa d'un altre, d'alguna entitat o estructura ben impersonal i ambigua: els bancs, el govern... Dostoievski no hi estaria d'acord: diria que tots som culpables de tot. Però aquesta és una altra història.

Senyora Garcia:

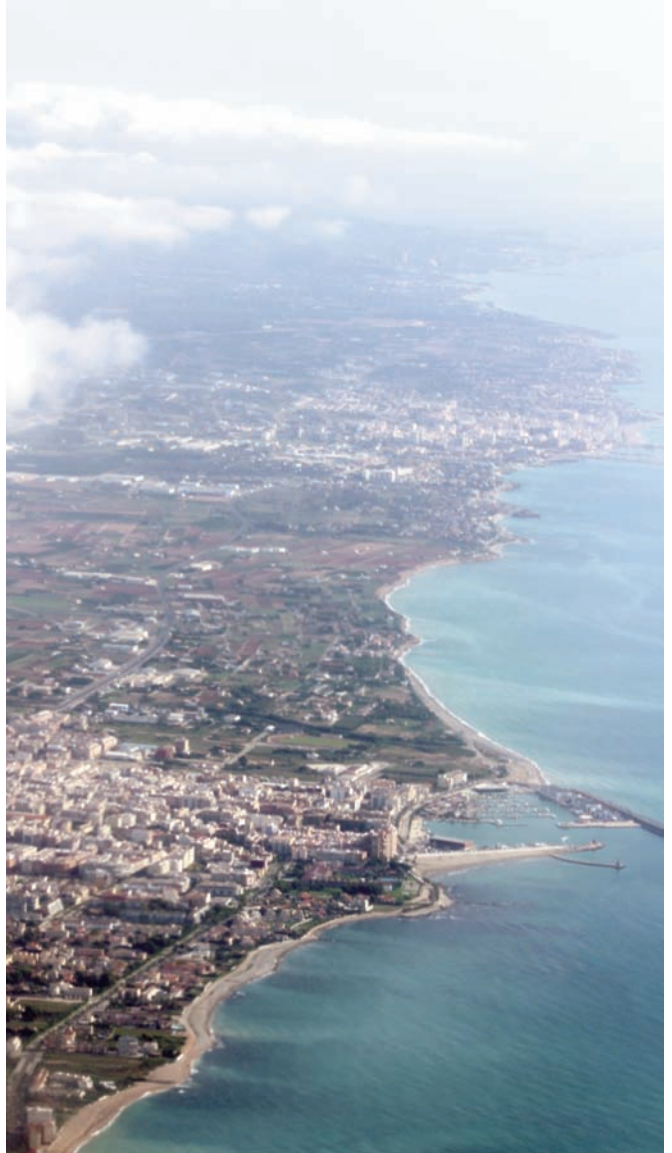
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

textEL LECTOR

Llijo a la portada en lletres ben grosses i llampants: «Patrimoni que cau a trossos». Sí senyora, una veritat com una casa. Se'ns fan malbé edificis emblemàtics, veritables obres artesanes d'arquitectura popular o fins i tot hem vist abduccions com la del far. I sí, hi estic d'acord que no es prioritza amb cap criteri aparentment coherent a l'hora d'invertir els diners destinats a infraestructures més o menys culturals. Però crega'm a mi, el patrimoni que veig que ens cau a trossos, que està fet péntols i que no salvarem ni amb l'ajut de Nostre Senyor i tota la cort celestial és el patrimoni que podríem anomenar immaterial. Buf, com he patit aquests dies dels sants halouins. Quanta imbecilitat junta. No vull tampoc que per recordar-nos-en dels difunts toquen campanes a morts del matí a la nit, ni que la gent cante allò de «por las pobrecitas almas todos debemos rogar, que Dios las saque de penas y las lleve a descansar». Comprenc que no és això. Ni pretenc que el rosari de Tots Sants siga multitudinari (que tampoc no passaria res si ho fóra, per cert), però és que vore'm tant de xiquet i tanta mare i tant de pare disfressats d'una manera grotesca, ridícula, estúpida, estulta i tots els sinònims que puga recollir el més gran dels diccionaris de sinònims em posa molt nerviós.

No sé què em passa, senyora Garcia. Veig com a poc a poc, sense haver pegat una mala passa, sense haver-me menejat de casa, no sé on visc. Vaig pel carrer i no sento els xiquets parlant valencià. Ve Nadal i el jovent en comptes d'anar-se'n a una sènia a torrar carn es queda a casa perquè aquesta, ara, és una nit per estar en família, ve el març i m'omplin els carrers d'uns «monuments» que no tinc ni idea de què volen dir, ve la Setmana Santa i li juro que he sentit cantar saetes. I ara em falte això de halouin. Què m'ha passat? Quan els pregunto als amics que tenen fills què fan la nit de Nadal em diuen que ai, que no, que és una nit molt assenyada i han de sopar tots junts (buf, aguantar a segons qui de la família deu ser un càstig), que per què van a això de les falles si les falles són de València i em diuen que sóc un mal benicarlando i així fins que han aconseguit fer-me sentir un ésser estrany i difícil, que és el que de veritat dec ser.

I una altra li'n diré. No resulte que hi ha xiquets que llencen ous pel mig del carrer i fins i tot per les botigues? Però que ací estem tots bojós o què passe? Els ous que llençaria jo - perdone la boutade- serien els dels progenitors de les dolces criatures, arrencats d'un estiró ben fort. Què és això que no pugues ni passejar tranquil sense el perill que algun cafret o cafreta amb la cara pintada com una mona del circ i unes màscares que fan més riure que temor et puga tirar un ou? Insisteixo, que facen una truita amb els dels seus pares respectius que, permetent com permeten això a les seues criatures els deuen tindre de dos rovells!

I encara més. Vull felicitar públicament l'Ajuntament perquè no ha caigut en la ridícula de l'ajuntament de Vinaròs que fins i tot m'han dit que ha organitzat un curset per a joves per maquillar-se la cara (un èxit, més de cinc cents... pose vostè l'adjectiu apuntats) i van muntar una rua que va omplir de tonteria tot el centre del seu poble. Confio que els d'ací tinguen una miqueta més d'esme i que siguen conscients que d'ocasions per fer riure ja en tenim de sobres.

En, fi, ja veu, m'he quedat només amb la primera frase de la portada. Però és que el que ens passa és una veritable provocació permanent. I que conste que quan acabo d'escriure això no m'he posat a mirar el Tenorio que és el que caldria. I ben adient, per cert, resultaria ara mateix l'inici de tan celeberrima obra, allò de cuán gritan esos malditos però mal rayo me parta si en acabando esta carta no pagan caros sus gritos. No res pagaran, ja s'ho pot pensar...

EDITORIAL

958

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Ajuntament i zona de vianants: com parlar del temps

No cal ser un linx per adonar-se que des que van tancar el que ara es coneix com a centre històric, o zona per a vianants, comercialment la cosa no ha acabat de rutllar. De la mateixa manera, tampoc és que aquest fet haja servit per a millorar l'impacte visual de molts edificis d'aquesta zona, ara per ara, summament degradats.

No podem negar que aquest poble és molt especial i per a fer rutllar alguna cosa com cal, deu ser la nostra idiosincràsia, tot costa més del que seria lògic i normal a qualsevol altre. Ara bé, tot i així, si les iniciatives que es prenen són bones, totes les parts haurien d'acostar posicions per tal de millorar allò que els afecta, ja siga serveis, ja siga enllumenat, ja siga l'endreçat dels edificis, ja siga la decoració,... o, fins i tot la pròpia promoció d'aquest nucli urbà.

El problema sorgeix quan es fan les coses una mica a la babalà sense tenir un projecte conjunt de totes les necessitats de la zona. Això va suposar, com és el nostre cas, que el nostre ajuntament, una vegada feta la zona de

vianants, es pensés que ja ho tenia tot fet i que aleshores ja només depenia dels que allí hi eren.

I ací van començar el rosari de problemes que afectaven veïns, comerciants i vianants. Una zona mig tancada, on els vehicles podien entrar quan i com volien, va provocar el tancament definitiu... mitjançant una pilona "boja" que ha estat, i és, la creu de molts dels veïns. Com la nul·la previsió del fet de desplaçar tots els vehicles d'aquesta zona sense pensar que es faria després amb ells. O el fet de ficar una zona blava al seus voltants sense tenir en compte el veïns, que es veuen obligats a patir l'assetjament dels reguladors ORA. També un enllumenat de baixa intensitat que no ajuda en res a la promoció de la zona. La manca d'una ordenança que regule el manteniment dels edificis, tant públics com privats que es troben amb unes façanes que fan pena. La inexistència d'un programa de promoció general de tot el que allí es troba. I així podríem seguir amb un bon llarg de temes pendents... que continuaria amb l'escrit dels 58 comerços queixant-se de la degradació que esta sofrint la zona sense que el govern municipal hi fiqué remei. Bé, sí, diu el regidor Pedro Gracia que "la Brigada d'Obres i Serveis s'ha encarregat d'eliminar els cables de les façanes, mentre que la Unitat Canina de la Policia Municipal ha augmentat la seua presència per la zona".

No és per ser desconsiderat... però la bufa els caurà. Entre cables, que encara els hi ha, a cabassos, i la Unitat Canina, que no veu ningú, podem adonar-nos que segueixen sense tenir ben clar que vol dir revitalitzar la zona. I sobretot, veient la resposta, que sembla no s'ha dignat a llegir-se l'escrit dels comerciants.

Com diu la dita, en la llengua que més entenen: "dime lo que quieras... que yo te contestaré lo que me de la gana".

I així ens va!

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: pels responsable de vigilar que les instal·lacions municipals, en aquest cas el terra dels gronxadors de la plaça de la constitució, haja degenerat a l'estat lamentable que està convertint-se en un perill pels nostres menuts. Més apedaçat i alçat no es pot tenir i s'ha convertit en un autèntic perill d'entropessades i caigudes. Quan algú prenga mal de veritat ens lamentarem, no? Les instal·lacions públiques cal mantenir-les, i més, si són per a xiquets i tenen molt d'us com és aquesta!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2014)

Nom: _____ Cognoms: _____
 Domicili: _____ Telèfon: _____
 Població: _____ CP: _____ DNI: _____
 Correu electrònic: _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura: _____ Benicarló a dia _____ de _____ de 2014

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA:

ADREÇA:

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE:

IBAN DEL COMPTE:

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. **IBAN: ES87 3162 1201 0711 5377 6529**. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestró,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al dia
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH,
RIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Enemic públic

17 23:25 Se identifica al conductor de una bicicleta en la Calle Hernán Cortés por el consumo de alcohol en la vía pública. A veure el que devia veure aquest conductor de bicicleta perquè l'atures la policia. I com s'ho feia? Bevia a dalt de la bici mentre feia ziga-zagues? Anava empinant el colze sense mans? Anava fent el cavallet mentre la beguda espirituosa li colava pel garganxó? Anava per damunt la vorera i per això el van aturar? Perdrà punts? Punts de què... del reciclatge en la brossa i no li podran descomptar 0'075€ en el pròxim impost de la brossa?

Abans com ara, ara com abans.

1.900. A que al veure el número us pensàveu que anàvem a parlar de la pel·lícula de Bertolucci, *Novecento*? Doncs no exactament... tot i que encara que ací no anirem a parlar dels feixistes als quals es refereix la cinta, ni de l'explotació en què vivien els camperols d'aquella època, sí que hi podríem trobar paral·lelismes suficients en veure com el poder continua estant en mans d'uns pocs que actuen, si fa o no fa, de la mateixa manera, provocant el descontentament i malestar de la gent, que veuen com la corrupció i el caciquisme s'ha convertit, com aleshores, en moneda comuna de la política... espanyola actual. I és que, mil nou-cents (1.900), resulta que és la xifra redona que fa referència als

textLA COLLA DE TAFANERS

imputats per casos de corrupció que hi ha ara mateix als jutjats espanyols. Òbviament, salvant les distàncies, sembla que poc ha canviat la idiosincràsia dels poderosos que cíclicament segueix posant damunt la taula les seues pitjors debilitats i misèries. Estarem, com llavors, davant un alçament ciutadà que ens porte altra volta a l'ascens d'un nou règim? És una utopia ara com ara? Quins nervis!

Nova literatura PoPular

Vinga, ja enfangats amb això del caciquisme i les corrupteles que tant llustrosament campen per aquesta Espanya casposa, anem a fer una repassada al que ens piulen els seguidors al twitter dels tafaners. Certament en tenim alguns que tenen una inventiva sense parell i, si no, mireu la comparació que fan entre els Populars i els 40 lladres d'Ali-Babà. On hem arribat... que passe que els 40 lladres hagen de tancar (concurts de creditors) perquè els comPPetitors els han superat?

Però si els quaranta lladres representaven el paradigma del lladrocini! I ara s'han quedat tan curts que el conte no serveix ni per a impressionar les criatures! On hem anat a parar! Els pares ens ho haurem de currar quan ha arribat el moment que la realitat ja supera la ficció. Mireu, hi havia una vegada un senyor indemnitzat en diferit pels seus amics que tenia una llibreteta, i aquella llibreteta estava pleena de noms i numerets. I cada vegada que ell deia un nom i un numeret arribava la feram amb un cotxe patrulla i tancava a la presó la persona d'aquell nom. I ja podia tindre diners i cotxes i cases i traductores romaneses, que no podia eixir de la presó i tots el miraven malament i... Ja continuareu vosaltres, veritat?

En campanya

I continuant amb açò del xoriço, tot i que sense pa (ja ho van dir els del 15M, que no hi havia pa per a tant de xoriço), què ens dieu d'aquesta nova versió de bus electoral que ens han enviat un dels nostres seguidors i que diu que serà el que circularà per les carreteres espanyoles la propera campanya electoral? Mola, eh! Certament, tenint en compte que la majoria dels 1.900 de dalt és personal adscrit al PoPular més PoPular dels partits de l'imperi, no tenim massa clar si amb un en tindran prou per a passejar-se i anar de penal en penal arreplegant tots els que hi han de fer cap! I per

els tafaners
@elstafaners

Seguir

Alí Babà i els 40 lladres presenten concurs d'acreedors: 'Els comPPetitors ens han superat'

ve de la p gina anterior

això, per veure si fem que escampe una mica la boira, tal volta, si en ficaren un per autonomia, i ampliaren el contingent a les que tenen la mà més llarga, com la nostra, a la millor la cosa funcionaria.

Barbes en remull

Per cert, reprenent altra volta el tema del xoriço, hem vist com la sinceritat i el canguelo van de la maneta. Fa temps que se sap, i alguns hi han escrit amb gràcia, com aquell vell conte valencià de Blasco Ibáñez, «Cosas de hombres» en què un valencianet del carrer Borull havia tornat a la ciutat al cap d'uns anys de fer la guerra a Cuba i heus ací que ja no sabia parlar més que en castellà de les Antilles. *Mulatita* per ací, *flor de la guayaba* per allà... fins que un enamorat gelós li va enclavar la navalla al ventre i mentre queia se'l va sentir que exclamava: Mare meua, mare meua! Així mateix, ara li veuen les orelles al llop i hi ha qui s'encomana a tot el santoral de l'INEM: perdre les eleccions tindria sobre les xifres de l'atur un efecte devastador! Mare meua, mare meua!

Torna-li la trompa al xic

Això d'alçar carrers, en aquest poble, ja sembla una plaga. I alçar-los, i tornar-los a alçar, recent acabats de fer... plaga i mitja. N'hi ha alguns que tenen les rases més marcades que el cap d'Aznar. Els

tafaners ens hem fixat com aquesta bogeria foradadora continua sense aturador i ara li toca al tram final del carrer de Cèsar Cataldo. Ens hem fixat que, tot i ser prou nou, ja tenia marques de rases anteriors i ara, segons hem vist, estant a alçant-lo altra vegada. A vore, la dita ja ho

diu, fer i desfer, feina del matalasser, però és que ací, l'últim matalasser ja fa molts anys que va desaparèixer i tal volta des de la casa gran es podien encomanar a un altre ofici per fer les coses completes des d'un principi. Ho hem dit infinitat de vegades, el cervell és per pensar

 Esppeonza
Esppeonza

Seguir

Autobús nuevo para la campaña electoral de 2015 #FueraChorizosM4

 La Paella Rusa
@lapaellarusa

Seguir

Martín Quirós(PP) alerta de lo terrible que podria ser que el PP perdiera las elecciones: ¡hay 8.000 cargos en juego!
levante-emv.com/opinion/2014/1...

ve de la p gina anterior

però sembla que a algú li deu anar molt bé usar-lo amb altres finalitats veient la quantitat de vegades que entropessen amb la mateixa pedra, i mai millor dit. ¿Quan fan un carrer no poden preveure tot el que anirà al subsòl: les canalitzacions que calga i obligar qualsevol empresa a passar pel “tub”, de manera que no hàgem de veure, dia si, dia també, rases i més rases que acaben deixant els carrers fets un autèntic Cristo? ¿Què no veuen que els sortiria més a compte, cobrar per fer ús del subsòl (com ja fan moltes grans ciutats) i de camí no farien malbé tan prompte els carrers? I és que cal ser rucs per entropessar

tantes vegades amb la mateixa pedra!

2020

Quin embolic amb açò del 9-N. Bé, ara ja és el nou 9-N, demà... I és que amb aquesta mena de dèria que tenen a les espanyes més recalitrants de prohibir-ho tot, menys la corrupció (com ja vam dir la setmana passada), ara han tornat, Mariano i el seus, ha presentat un recurs contra aquest nou 9-N que encara no està ni convocat oficialment. Certament, açò d'utilitzar el Tribunal Constitucional com si fos el braç executor de les seues actuacions, quasi al dictat (no hem vist mai al TC actuar amb tanta celeritat en la seua hstòria cda vegada que algú

ha presentat un recurs del que siga), ja comença a fer una mica de pudor. Els tafaners, que som pràctics de mena, no entenem aquesta mania de voler encaixar-ho tot... a la força. I és que això de la *unidad indivisible de la patria...*, que no, que no ens sona bé. Diríem que ho hem escoltat massa vegades en els discursos de “por Diós y por España” que feia algú de no massa bon record. De tota manera, la solució a aquesta primera part de la història... el mateix 9-N. El final, com van dir el ianquis fa un temps, i estos d'aquestes històries d'entre bambolines en saben molt, el 2020 Catalunya serà independent. Bé, encara queden sis anys per veure el desenllaç.

Onada Edicions va presentar el nou llibre de Jaume Rolíndez “Paraules menudes”

text i foto VICENT FERRER

A l'espai d'Edicions Onada de la nostra ciutat va tindre lloc la presentació del darrer de llibre de poesia de Jaume Rolíndez titulat “Paraules Menudes”.

Va estar un èxit de públic i de poesia que va contar amb les paraules emotives de Ramon París, de Lourdes Jovaní i de Juanma Torres. I naturalment de l'autor que, amb la complicitat al violí de Mar, una de les seues nétes, va recitar uns poemes per omplir l'espai Onada de sensibilitat i tendresa. En el poemari, l'autor ha fet per endinsar-se en l'ànima d'una dona embarassada a fi de captar la meravella que suposa el fet de portar al món una nova vida. I un vi d'honor ofert per “Cinquanta experiències gastronòmiques” de Peníscola, va posar el colofó a una vesprada de bon record i paraula blanca.

COMPLETADA L'OBRA DE BERNAT ARTOLA

Llibres

text

JOSEP MANUEL SAN ABD N

BERNAT ARTOLA I TOMÀS.**Obres completes, (volum quart).****Publicacions de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Castelló de la Plana. 2014.**

Bernat Artola Tomàs va nàixer a Castelló de la Plana l'any 1904. Des de ben jove ja mostra predisposició per les lletres, però per influència familiar, - el seu pare era delineant a l'Ajuntament de Castelló i el seu oncle, Francisco Tomàs Traver, un prestigiós arquitecte -, és dedica al dibuix. Però no deixa de conrear la poesia i guanya la Viola d'Or i la Flor Natural en els Jocs Florals de Lo Rat Penat.

Es trasllada a Barcelona a estudiar arquitectura, però ho deixa per a realitzar estudis de lletres i té com a professor Manuel de Montoliu. Participa en diverses activitats en la seua ciutat natal, com en l'Ateneu Mercantil, la Taula de les Lletres Valencianes, o organitza el Museu Provincial. També estudia a Salamanca, on té com a professor Miguel de Unamuno.

En els anys de la Guerra Civil participa en el Segon Congrés Internacional d'Escriptors Antifeixistes i en la Junta de Recuperació del Patrimoni Artístic. Va ser membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Valencians. Acabada la guerra és detingut, però només passa una nit al calabós, gràcies a una gestió de Jaime Nos. Però no aconsegueix la convalidació del títol de Mestre de Primera Ensenyança fins al 1951.

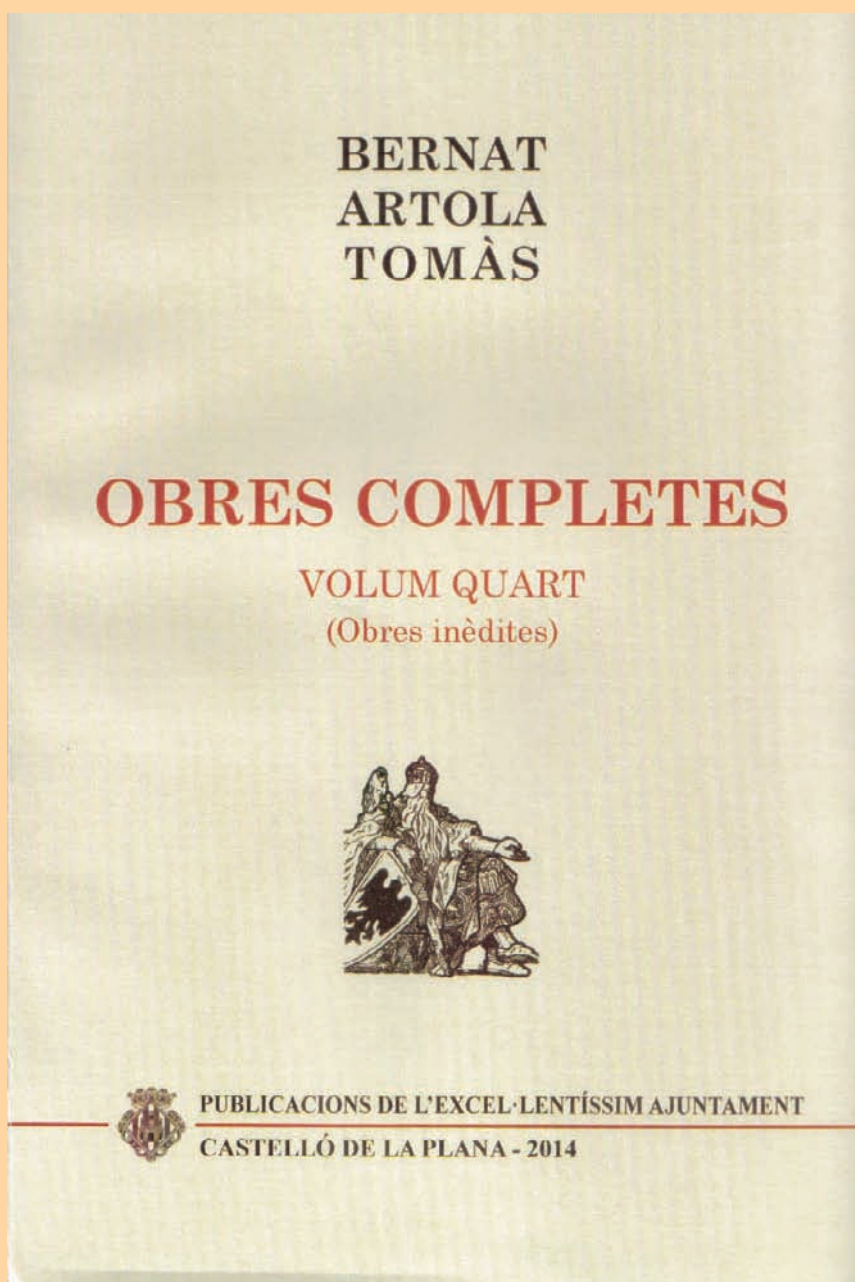
Durant els anys quaranta participa en la vida cultural de Castelló i passa temporades llargues a Madrid, Salamanca o Barcelona, i freqüenta molt València. Finalment s'estableix a Madrid, on es relaciona molt amb l'estudiós de l'Art José Camón Aznar, a qui havia conegut en els seus anys d'estudiant a Salamanca, i es dedica a escriure articles de crítica d'art en les revistes Clavileño i Goya. Va morir l'any 1958.

La poesia de Bernat Artola té dos registres literaris: d'una banda, la culta, i de l'altra, la popular. Per un cantó trobem la reflexió poètica, l'amor, el paisatge de l'entorn, la mort, la solitud, i de l'altre els elements locals,

tradicionals i circumstancials de Castelló de la Plana.

L'any 1983 va ser publicada en tres volums l'obra completa, fins llavors coneguda, de Bernat Artola, amb un estudi introductori del professor Lluís Meseguer. Enguany s'ha publicat el quart volum, amb obra inèdita, que la família va trobar en una maleta arran d'un trasllat del seu domicili de Madrid. El documentat estudi introductori va igualment a càrrec del professor Meseguer.

El volum compta amb un bon recull de poemes, que segueixen la tendència estilística a la que abans hem fet referència, però a més hi trobem obres de teatre i nombrosos textos de la seua activitat com a crític d'art. El llibre és fonamental per a acabar de conèixer un autor d'importància cabdal en els 30, 40 i 50 del segle passat.

La tradicional castanyada al Col·legi Mestre Francesc Català

text i fotos CP FRANCESC CATAL

Entre el dijous 30 i divendres 31 d'octubre el Col·legi Públic Mestre Francesc Català de Benicarló va celebrar la tradicional festa de la Castanyada.

Dijous per la vesprada els alumnes de sisè es van dedicar a tallar les castanyes que ens porta tradicionalment l'Ajuntament de Benicarló a través de la Regidoria d'Obres i Serveis. Dijous de bon matí els alumnes, des dels més menuts fins els de quart, van elaborar els panellets amb l'ajuda de moltes mares i pares, que posteriorment van ser les encarregades de portar-los al forn de Montse per coure'ls. Per la vesprada els alumnes de sisè es van dedicar a tallar les castanyes que ens porta tots els anys l'Ajuntament de Benicarló. Divendres a partir del mig dia es van començar a torrar les castanyes amb la castanyera de l'escola, quedant-se tot el professorat a dinar al mateix col·legi. Per la vesprada els alumnes de sisè van disfressar-se de castanyeres i castanyers

per repartir per les classes les castanyes calentetes, posant-ne un bon grapat a les paperines que cada alumne s'havia preparat. La festa va concloure repartint també castanyes als antics alumnes que ens visiten sempre per aquesta festa.

Gimnàstica Rítmica

text i foto VICENT FERRER

Nou Èxit del Club Mabel que classifica a dos equips pel Campionat d'Espanya a celebrar a Castelló

El conjunt aleví i infantil del club Mabel van competir en la fase provincial de conjunts de nivell absolut proclamant-se campions provincials en ambdues categories.

Aquesta fase provincial es va celebrar a Burjassot on van participar també la resta de conjunts de la Comunitat Valenciana per a poder triar quin d'ells anava a representar a la nostra comunitat en la Copa d'Espanya de conjunts.

El triat seria el conjunt que, de cada categoria, obtinguera millor puntuació en la classificació general.

I així va ser. Tant el conjunt aleví (format per Leire, Alba, Judith, Victoria, Patricia i Lucía) com l'infantil (les components del qual són María, Marta, Noa, Helena i Marta) van obtenir la màxima puntuació en cada categoria i representaran al club benicarlando i a la Federació Valenciana en la Copa d'Espanya, que se celebrarà els dies 22 i 23 de novembre en el pavelló "Ciutat de Castelló".

L'entrenadora Manola Belda declarava després d'aconseguir un nou èxit, "pel nostre club és tot un orgull acudir a aquesta cita on participa només el millor equip per categoria de cada comunitat autònoma. Però abans les nostres gimnastes es juguen passar al campionat nacional el dissabte 8 de novembre per la qual cosa els desitgem moltíssima sort, especialment a les nostres juniors del Mabel Sara, Laura, Inés, Sofia i Ana".

Enhorabona a Manola Belda i Blanca López per l'excel·lent treball que estan realitzant i a les seues gimnastes per portar al club Mabel Benicarló a la part més alta del podi.

La gimnasta del Club Mabel Benicarló, Lia Rovira, s'incorpora de manera permanent a la Selecció Nacional Junior

Magnífica notícia la rebuda per la gimnasta del Club Mabel Benicarló, Lia Rovira Cuartero, perquè s'incorpore de manera permanent a la Selecció Nacional Junior. L'entrenadora del club, Manola Belda, ens ha comentat que, "és un gran honor per al club Mabel que la gimnasta Lia Rovira Cuartero s'haja hagut d'incorporar, de manera permanent, al conjunt de la selecció nacional junior de gimnàstica rítmica, la seu de la qual és el Centre d'Alt Rendiment de Madrid, en les instal·lacions que té el Consell Superior d'Esports. Per aquest motiu les teues entrenadores i les teues companyes del Mabel et desitgem el millor en aquesta nova etapa de la teua vida esportiva".

Una selecció que ve a corroborar el gran treball de promoció d'aquest esport que s'està duent a terme a Benicarló des de fa més de 30 anys, durant els quals les gimnastes d'aquest club han aconseguit una llarga nòmina de Campionats d'Espanya.

ANEM SUMANT

text VICENT T. PERIS

Quan aquestes línies voran la llum, ja farà una setmana que s'ha jugat el partit objecte de la notícia. Però quin sarcasme! Els lectors d'aquest gran setmanari llegiran una notícia amb set dies de retard. Podríem dir que això es pot considerar una notícia? Rotundament no. Perquè a hores d'ara tothom ja fa molts de dies que sap que el nostre estimat Benicarló es va emportar un punt cap a casa als minuts finals del partit. Perquè lo partit es va jugar en divendres, així tothom se'n podia anar a celebrar aquesta gran, nostrada i reconeguda festa anomenada galogüin. Jo també. Però no diré on vaig anar perquè podria ser que el proper any algun espavilat pugua fer una denúncia per les condicions del local on es va celebrar. No cal dir que era ací al poble i vaig agafar un pet com un capità general. Jo si que vaig vore que allò no estava en condicions i que les mesures de seguretat destacaven per la seua inexistència. Però jo m'ho vaig passar molt bé. Era la persona de més edat de la festa i això es va notar. Com no podia ser d'una altra manera, la Margot no volia perdre detall, i va tindre una nit gloriosa. Es va vestir de bruixa, amb una capa negra, un barret en punta, una granera i un roba interior reduïda a la mínima expressió. Quan va arribar a la festa els ulls li van brillar i em va dir a cap d'orella que la deixés, que demà aniríem a dinar al millor restaurant i que pagaria ella. Total, que la bruixa es va passar per la pedra a tots els monstres coneguts i desconeguts. No sé a quina hora va ser, em va agafar de la mà i ens en vam anar cap a casa. Pel camí anava fent recompte.

Però abans que tot això passés, el meu estimat CDB havia aconseguit treure un punt d'un dels camps més difícils de la categoria, i contra un equip que no juga la nostra lliga. Si, perquè l'Alqueries és un dels eternals aspirants a la promoció

per tal de pujar a la tercera divisió. Però sempre hi ha tant d'equip que té les mateixes aspiracions, que al final tot es queda en no res. Quan els poc més de cinquanta espectadors del poble eixe del Niño Perdido ja donaven el partit com a guanyat, va l'àrbitre i pita un penal a favor dels visitants, o siga, nosaltres. Cosa estranya i inaudita tenint en compte l'amor que l'estament arbitral professa als nostres colors. Total, que xuta Marcos Cano i marca el gol de l'empat. Aquells del poble que es va segregar de Vila-real van muntar en còlera. Esperaven una victòria còmoda i contundent dels seus i es van trobar amb un empat de penal a l'últim minut. Quan l'àrbitre va decidir que reglamentàriament ja havien jugat prou, un quants energúmens van decidir que la culpa de totes les seues frustracions la tenia el trio arbitral. I allà te veus als que a casa d'ells són uns faldetes intentant descarregar la seua impotència sobre tres xicots que se n'anaven cap als vestidors i que havien fet la seua feina. Un d'aquells salvatges, fins i tot va arribar agafar de la samarreta a l'àrbitre i, quan anava a llançar-li un cop de puny, va aparèixer el delegat i ho va impedir. Malgrat tot, encara li va tocar el bescoll. Això ho sé perquè he llegit l'acta del partit, on en tres minuts (del 86 al 89) va mostrar cinc targetes als jugadors locals que, segurament, trobaven injusta la decisió que va prendre l'àrbitre. En canvi nosaltres ens vam dedicar a marcar el gol i un punt cap a casa. Allà es van quedar ells lamentant-se i encarant-se amb l'àrbitre.

I què els ha suposat tot plegat? Advertiment de clausura del camp i noranta euros de sanció.

El proper diumenge, a partit de les cinc de la tarde, rebem el Vall d'Uixó, equip sempre difícil i que ara mateix tenim a tres punts. La lògia diria que ho tenim complicat, però tampoc ningú no esperava aquests quatre puntets i ja els tenim al sarró.

Comunicat oficial del Club Bàsquet Benicarló

textCLUB BASQUET BENICARLÓ

Els Clubs els formen les persones i sempre hi ha persones més especials que donen sentit als Clubs. Manolo era una d'elles; vivia el bàsquet intensament. Tècnicament era el coordinador, però en realitat era l'ànima.

S'il·lusionava a l'inici de cada temporada com si cada any sigués el primer. L'organització i la formació eren els seus objectius, la competitivitat, la disciplina i la paciència eren les seues armes. Intentava estar a tot arreu perquè les coses funcionaren. En l'últim Torneig que va preparar amb minuciositat va estar tot el dia amb croses i sense elles per a aconseguir que fóra un èxit.

Estem tristos i desolats. La frase que no hi ha ningú imprescindible perd avui la raó. Manolo era imprescindible i sembla impossible que puguem seguir sense ell. Però tots hem coincidit que ell estaria pegant-nos la brega si ens quedem amb aqueixa idea. El Club ha de seguir, encara que ara no ho creguem, la vida ha de continuar. Li ho devem a Manolo. Els seus entrenadors, els seus jugadors, la seua directiva, ningú pot fallar-li.

Pensem en Pili, en Manu, en Pau; la gran família del bàsquet amb molt afecte us acompanya en el sentiment.

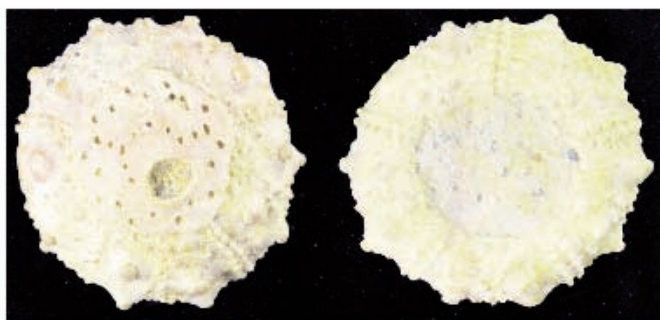
Et trobarem a faltar! Fins sempre Manolo!

DIVENDRES 14 ELS DIVENDRES DEL SETRILL

A les 20 h, Interessant **XERRADA** sobre el *Leptosalenia barredai* (un capellonet fòssil que porta el nom d'un benicarlando), a càrrec del paleontòleg **Enric Forner i Valls**.

Nota. El *Leptosalenia barredai* és un eriçó marí fòssil de Traiguera que va viure fa 100 milions d'anys en una mar de poca fondària i més càlida que l'actual Mediterrània. Ha estat descrit recentment i se l'ha anomenat amb el cognom d'un paleontòleg amateur benicarlando: Florencio Barreda, que va ser qui el va trobar.

“PRIMOS”: UN ALTRE ÉXIT DEL TEATRE A BENICARLÓ

El passat cap de setmana es va representar l'obra “Primos” per part de Teatre de Guardia. Un altre èxit on el públic de l'auditori va aplaudir l'excel·lent interpretació dels actors.

www.jesusmaestro.com

FOTOS: www.jesusmaestro.com